

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

04/05/2025

«..Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῶν ἁγίων γυναικῶν Μυροφόρων ἑορτὴν ἑορτάζομεν, ἔτι δὲ μνείαν ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὃς ἦν μαθητὴς κεκρυμμένος, πρὸς δέ, καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου» (Συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Ο Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας ἦταν ἓνας εὐσεβὴς ἄνθρωπος που περιμένε την βασιλεία του Θεοῦ καὶ εἶχε πιστέψει στη διδασκαλία του Χριστοῦ. Κατεῖχε μια σημαντικὴ θέση στο ἰουδαϊκὸ συνέδριο. Ἡ πίστη που εἶχε στον Χριστὸ τού ἔδωσε το θάρρος καὶ τὴ δύναμη νὰ ζητήσει ἀπὸ τον Πιλάτο τὴν ἀδεία, ὥστε νὰ πάρει τὸ νεκρὸ σῶμα του Ἰησοῦ καὶ νὰ το ἐνταφιάσει. Ὁ Πιλάτος δὲν πίστευε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶχε πεθάνει τόσο σύντομα καὶ κάλεσε τὸν ἑκατόνταρχο τὸν ὁποῖο ρώτησε, ἀν ὄντως ἦταν νεκρὸς. Εφόσον πήρε θετικὴ ἀπάντηση τότε ἐπέτρεψε στον Ἰωσήφ δωρίζοντάς του τὸ νεκρὸ σῶμα του Κυρίου, γιὰ νὰ το κηδεύσει.

Τότε πήγε ἀγόρασε ἓνα λευκὸ σεντόνι καὶ μαζί με τὸν Νικόδημο κατέβασαν τὸ νεκρὸ σῶμα του Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν Σταυρὸ, τὸ τυλίξανε καὶ τὸ τοποθέτησαν σὲ ἓνα κενὸ μνημεῖο που ἦταν λαξευμένο σὲ ἓναν βράχο, τοῦ ὁποῖου ἐκλείσαν τὴν εἴσοδο με μίᾳ μεγάλῃ πέτρα. Ὁ Νικόδημος ἦταν καὶ αὐτὸς μέλος τοῦ ἰουδαϊκοῦ συμβουλίου καὶ πίστευε καὶ αὐτὸς στὴν διδασκαλία του Ἰησοῦ. Αὐτοὶ οἱ δύο κρυφοὶ μαθητὲς πήραν δύναμη ἀπὸ τὴν πίστη τους στον Χριστὸ, ὥστε νὰ ξεπεράσουν τὸ φόβο τους καὶ νὰ μὴν λογαριάσουν τὴν υψηλὴ θέση που κατεῖχαν καὶ νὰ πάρουν τὸ σῶμα του Ἰησοῦ που αὐτὸ σίγουρα θὰ τους δημιουργούσε πολλὰ προβλήματα λόγω τῆς εξαγρίωσης τοῦ ὄχλου τῶν ἰουδαίων πρὶν τὴν σταύρωση του Ἰησοῦ, ἀφοῦ ἀκόμα καὶ οἱ μαθητὲς του εἶχαν κρυφτεῖ.

«...Διαγενομένων τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν...» (Μάρκ. 16,1). Τὴν ἐπομένη τοῦ Σαββάτου πολὺ νωρὶς τὸ πρῶτῃ, μόλις ἀνέτειλε ὁ ἥλιος ἐρχονται στο μνημεῖο τρεῖς γυναῖκες γιὰ νὰ ἀλείψουν τὸ σῶμα του Ἰησοῦ με ἀρώματα. Αὐτὲς ἦταν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἡ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σαλώμῃ. Αὐτὲς οἱ τρεῖς μυροφόρες γυναῖκες ἀκολουθοῦσαν τὸν Ἰησοῦ καὶ τὸς μαθητὲς του καὶ βοηθοῦσαν στο ἔργο τους. Πηγαίνουν στον τάφο ὥστε νὰ

τελέσουν τα νεκρικά έθιμα της εποχής στο σώμα του νεκρού, να το αλείψουν δηλαδή με μύρα, γι' αυτό ονομάστηκαν μυροφόρες. Καθώς πήγαιναν προς το μνημείο, η απορία που είχαν ήταν πώς θα μετακινήσουν την πέτρα της εισόδου, γιατί ήταν μεγάλη. Φτάνοντας λοιπόν βλέπουν την πέτρα να έχει μετακινηθεί και το μνημείο να είναι ανοιχτό. Μπαίνοντας μέσα βλέπουν να κάθεται στα δεξιά ένας νεαρός με λευκή στολή και τσόμαξαν, γιατί, ενώ περίμεναν να δουν το νεκρό σώμα του Ιησού, αντιθέτως αυτό έλειπε και βλέπουν έναν άγγελο με λευκή στολή. Ο τρόμος τους όμως πολύ γρήγορα μετατράπηκε σε χαρά, ακούγοντας τον άγγελο να τους λέει: «*Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν*» (Μαρκ. 16, 6). Αυτό είναι το μήνυμα χαράς της Αναστάσεως του Κυρίου. Ο άγγελος τις προτρέπει να φύγουν και να βρουν τους Αποστόλους προκειμένου να μεταφέρουν το αναστάσιμο μήνυμα σε αυτούς, καθώς και να τους ενημερώσουν ότι ο κύριος τους περιμένει στην Γαλιλαία, ώστε να τον συναντήσουν εκεί.

Ο Νικόδημος, ο Ιωσήφ και οι μυροφόρες πήραν δύναμη από την πίστη και την αγάπη που είχαν για τον Χριστό και δεν φοβήθηκαν οι δύο πρώτοι να θάψουν το σώμα του Ιησού και οι γυναίκες να πάνε στον τάφο να το αλείψουν με μύρα. Δεν φοβήθηκαν ότι με την πράξη τους αυτή μπορεί να έρχονταν αντιμέτωποι με τους ιουδαίους και να συλληφθούν ή ακόμα να έχουν προβλήματα στη συνέχεια. Η δύναμη αυτή της αγάπης και της πίστης λοιπόν ας γίνει παράδειγμα σε όλους μας, ώστε να μην φοβόμαστε τίποτα μπροστά στην πίστη μας για τον Χριστό. Όλοι αυτοί οι μάρτυρες, όλα αυτά τα χρόνια που έδωσαν το αίμα τους για την πίστη τους στον Χριστό είχαν ως παράδειγμα αυτή ακριβώς την αγάπη. Μια αγάπη που νικάει τον φόβο και μας φέρνει ακόμα πιο κοντά στην Βασιλεία του Θεού.

Χριστός Ανέστη!

Αρχιμ. Στέφανος Γκαλντέμης